การปรับตัวของชุมชนวิถีใหม่ในสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด-19 ในจังหวัดกระบี่

The Community Adaptation of new normal of the COVID-19 Outbreak in Krabi Province.

ดร.สุนันทา คันธานนท์
สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตรและสังคมศาสตร มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต /มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต 091-0355591 sunanta_kt@hotmail.com

ดร.อทิพันธ์ เสียมไหม
สาขาวิชานวัตกรรมเกษตรเพื่อความยั่งยืน คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต /มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต 083-5101877 atipan.s@pkru.ac.th

ดร.อดุล นาคะโร
สาขาวิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต /มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต 089-6555638 Adul.n@pkru.ac.th

นายขจร ทุ่มศรี
สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตรและสังคมศาสตร มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต /มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต 080-7035594 sunanta_kt@hotmail.com

นายวรเชษฐ์ จันทร์สระ
สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตรและสังคมศาสตร มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต /มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต 091-0355591 sunanta_kt@hotmail.com

บทคัดย่อ

การปรับตัวของชุมชนวิถีใหม่ในสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด-19 จังหวัดกระบี่ เก็บข้อมูลจากประชาชนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดกระบี่ 400 คน โดยแบ่งตามพื้นที่ดังต่อไปนี้ เทศบาลตำบลลำทับ 66 คน องค์การบริหารส่วนตำบลลำทับ 55 คน เทศบาลตำบลเขาพนม 69 คนองค์การบริหารส่วนตำบลพรุเตียว 96 คน เทศบาลตำบลเหนือคลอง 67 คน องค์การบริหารส่วนตำบลคลองเขม้า 47 คน ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ คือ

1. เพื่อศึกษาการติดตามพฤติกรรมการใช้ชีวิต การปรับตัว และการเรียนรู้ของประชาชนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 สู่การปรับตัวของชุมชนวิถีใหม่ในพื้นที่จังหวัดกระบี่ พบว่า 1) สถานภาพทางเศรษฐกิจลดลง มีการพัฒนาตนเองเพิ่มขึ้น วางแผนใช้เงินและวางแผนอาชีพ 2) ด้านสุขภาพมีความเครียดเพิ่มขึ้น ความสัมพันธ์เป็นปกติ ล้างมือ สวมหน้ากากเว้นระยะห่าง ใช้ช้อนกลาง แยกของใช้ส่วนตัว อาหารสุกใหม่ หลีกเลี่ยงการไปในที่ชุมชน การเข้าใช้บริการสถานตามมาตรการป้องกันและตรวจวัดอุณหภูมิของผู้เข้าใช้บริการ ลงทะเบียนเข้าใช้บริการ มีการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลข่าวสาร 3) สังคมและสิ่งแวดล้อมไม่มีผลกระทบ วิตกกังวลกับบุคคลรอบข้าง กิจกรรมในชุมชนลดลง การปรับตัวพูดคุยได้รับความช่วยเหลือจากญาติบางครั้ง 4) ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มีการใช้โทรทัศน์ ไลน์ เฟซบุ๊ก เรียนรู้เทคโนโลยีมากขึ้น 5) ด้านการศึกษาต้องเรียนออนไลน์ เด็กมีพฤติกรรมติดสื่อมากขึ้น มีการจ้างครูสอนพิเศษให้คนรู้จักช่วยและคนในครอบครัวเป็นบางครั้ง

2. เพื่อสนับสนุนการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) พบว่า 1) แนวทางการวางแผนการใช้ชีวิตวิถีใหม่ หากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ยังไม่เบาบางหรือลดลง 1) วางแผน พอเพียง หลีกเลี่ยง พักผ่อน 2) แนวทางการสื่อสารข้อมูลหรือเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 และ

ประเด็นที่ควรสื่อสาร ความจริง เรื่องจริง ทุกสิ่ง (ช่องทางการสื่อสาร) ต้องควบคุม ผลกระทบเชิงบวก 1) ได้รู้จักการดูแลตัวเอง 2) ได้อยู่กับครอบครัว 3) ได้ใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ พัฒนาต่อยอดในการเรียนรู้ 4) รู้จักวางแผนการใช้จ่าย การออมเงิน การใช้ชีวิตแบบวิถีพอเพียง 5) มีเงินจากรัฐบาลช่วยเหลือ 6) ครอบครัวมีความรักสามัคคีมากขึ้น ความต้องการให้รัฐบาลช่วย 1) เงินเยียวยา 2) เข้าช่วยเหลือชุมชน 3) ประกาศตามสายหมู่บ้าน 4) กระตุ้นเศรษฐกิจ มีมาตรการควบคุมการแพร่ระบาด 5) ให้ความรู้ อสม. ติดตามผลการปฏิบัติงานของชุมชน 6) ทุกคนควรได้รับการรักษาเมื่อติดโรค 7) ทำจุดคัดกรองเพื่อที่จะได้สร้างความมั่นใจให้คนในชุมชน 8) ลดการเหลื่อมล้ำ 9) จัดหา วิธีป้องกันโรคโควิด-19ให้เร็วและอุปกรณ์การแพทย์ 10) รัฐบาลต้องเป็นใจกลางสำคัญแก่ประชาชนแก้ไขทางด้านการใช้ชีวิต ปรับพฤติกรรม วางแผน พอเพียง หลีกเลี่ยง พักผ่อน “สื่อสาร ความจริง เรื่องจริง” ดูแลตัวเอง อยู่กับครอบครัว มีความรู้ทั่วจากเทคโนโลยี

คำสำคัญ: การปรับตัว, ชุมชนวิถีใหม่, โรคโควิด-19

Abstract

The data was collected from 400 people living in Krabi province, divided by the following areas, which are 66 people in Lam Thap Subdistrict Municipality, 55 people in Lam Thap Subdistrict Administrative Organization, 69 people in Khao Phanom Subdistrict Municipality, 96 people in Pru Teo Subdistrict Administrative Organization, 67 people in Nuaklong Subdistrict Municipality, and 47 people in Klong Khema Subdistrict Administrative Organization. The objectives are as following:

1. To study the monitoring of living behaviors, an adaptation and learning of the people in the situation of COVID-19 outbreak towards the adaptation of the communities’ new way in Krabi province. It found that 1) The economic status decreased, but self-development increased and the money expenses and careers were better planed. 2) Health, the stress increased but the relationships were normal. They also followed the rules of washing hands, wearing mask, social distancing, using separate personal items, eating cooked food, avoiding going out to crowded community, respecting public service protection measures, registering to the use public service information, and checking for accuracy. 3) Society and environment, there was no impact but they were anxious about people mingling around them. Community activities decreased. An adaptation in conversation had sometimes been helped by their relatives. 4) Information technology, the use of televiton, Line, facebook application, and technology increased, and was more learned. 5) Education must be done online and the children were more addicted to media. A tutor was sometimes hired to help in family.

2. To support public opinion polls on the prevention and solution of the epidemic of COVID-19. It found that 1) New lifestyle planning, in case the situation of an epidemic of COVID-10 is not decreased, 1. Sufficient living, planning, avoiding, and taking a rest 2. An effective communication methods in the situations of the COVID-19 epidemic, issues to communicate, the

truth, reality, everything (communication channels) must control positive impacts; 1) Know how to take care of oneself 2) live with family 3) use new technology to improve and continue one’s learning 4) know how to plan for spending and saving money, living a self-sufficient lifestyle 5) getting help from the government 6) love and harmony in the family increase. The needs from government were 1) remedial money 2) helping community 3) announcement via the village network 4) economic stimulation and epidemic control measures 5) educating the village health volunteers and follow up the community performance 6) everyone is treated equally when infectious 7) screening points for strengthening confidence among people in the community 8) reduction of inequality 9) providing rapid prevention measures of the COVID-19 and medical equipment 10) government must be the center in solving problems.

Keyword: Adaptation, new normal, COVID -19

1. บทนำ

พื้นที่ในสามเหลี่ยมอันดามันประกอบด้วยจังหวัด พังงา กระบี่ และภูเก็ต เป็นพื้นที่ที่มีบริบทสภาพแวดล้อมที่น่าสนใจประกอบด้วยทะเล ภูเขา ท้องฟ้า แม่น้ำ ที่สวยงาม ดึงดูดนักท่องเที่ยวติดอันดับโลก นักท่องเที่ยวทุกคนสนใจที่มาเที่ยวจังหวัดภูเก็ต ที่มีทะเลที่สวยงามมาก มีเกาะต่างๆ มีปะการังใต้ท้องทะเลที่สวยงาม ส่งเสริมให้คนในแถบจังหวัด กระบี่ พังงา และภูเก็ต มีอาชีพหลักเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ที่เป็นรายได้ของคนในชุมชน และรายได้ของคนไทยต่างๆ ที่ย้ายเข้ามาประกอบอาชีพในจังหวัด พังงา กระบี่ และภูเก็ตไม่ว่าจะเป็นอาชีพเกี่ยวกับด้านโรงแรม บริษัททัวร์ ค้าขายผลิตภัณฑ์ส่งเสริมการท่องเที่ยว และอาชีพอื่นๆ ซึ่งเป็นอาชีพหลักของคนทั่วประเทศเป็นแหล่งผลิตรายได้ที่ไปสนับสนุนประเทศไทยอีกส่วนหนึ่ง

จากสถานการณ์โควิด-19 ที่ผ่านมาส่งผลให้ชาว พังงา กระบี่ และภูเก็ต รวมถึงประชาชนที่ย้ายถิ่นเข้ามาเพื่อประกอบอาชีพต่างๆ ที่ประสบปัญหาเกี่ยวกับรายรับรายจ่าย รายได้ส่งผลต่อเศรษฐกิจครัวเรือนเศรษฐกิจขององค์กรท้องถิ่น ชุมชน บริษัทโรงแรมต่างๆ ซึ่งก็ประสบปัญหาทั้งสิ้น เนื่องจากนักท่องเที่ยวที่ไม่สามารถเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่ได้ และส่วนหนึ่งเกิดจากการที่คนในชุมชนต้องดูแลตัวเองตามนโยบายการปรับตัววิถีใหม่ในสถานการณ์โควิด-19 ทุกคนดูแลตัวเอง ธุรกิจต่างๆ จึงหยุดนิ่งไม่สามารถขับเคลื่อนต่อไปได้ รายได้ต่าง ๆ ก็หยุดชะงัก คนเก็บที่เคยเก็บเงินไว้ ก็ค่อยๆ ทยอยหมดไปและส่งผลต่อสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งทุกคนก็พยายามหาทางออก

ทั้งนี้รัฐบาลก็พยายามหาเทคนิควิธีการหรือแนวทางที่จะช่วยเหลือประชาชนในช่วงวิกฤต โรคโควิด-19 เพื่อที่จะได้ตอบโจทย์ความต้องการของชุมชน ในจังหวัด กระบี่ พังงา และภูเก็ต การศึกษาวิจัยในครั้งนี้จะเป็นส่วนหนึ่งของทางออกประเด็นแนวทางการแก้ไขปัญหาของชุมชนในช่วงปรับตัววิถีใหม่ในสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด-19 ได้อย่างชัดเจนและสามารถแก้ไขได้ถูกจุด ตามต้องการของชุมชน

2. วัตถุประสงค์

1) เพื่อติดตามพฤติกรรมการใช้ชีวิต การปรับตัว และการเรียนรู้ของประชาชนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 สู่การปรับตัวของชุมชนวิถีใหม่ในพื้นที่จังหวัดกระบี่

2) เพื่อสนับสนุนการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ออกแบบการศึกษาวิจัยรวบรวมข้อมูลแบบผสมผสาน (Mixed Method) ระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพ และปริมาณ ประชากรคือเป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดกระบี่ โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 ส่วนดังนี้ 1) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เก็บข้อมูลเชิงปริมาณ คือประชาชนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดกระบี่ จังหวัดละ 400 คน ซึ่งเป็นไปตามกรอบที่กำหนดโดยส่วนกลาง และผู้วิจัยทำการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน โดยมีขั้นตอนดำเนินการดังนี้ ขั้นที่ 1 สุ่มตัวอย่างอำเภอในแต่ละจังหวัด โดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม พื้นที่จังหวัดละ 3 อำเภอ รวม 6 อำเภอ ขั้นที่ 2 สุ่มตัวอย่างตำบลในแต่ละอำเภอ โดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม พื้นที่ อำเภอละ 2 ตำบล รวม 6 ตำบล ขั้นที่ 3 ตัวอย่างครัวเรือนในแต่ละตำบล โดยวิธีการเลือกตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental sampling) 2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) โดยเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) โดยใช้วิธีเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) โดยผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัยครั้งนี้ จังหวัดละ 20 คน รวม 60 คน ประกอบด้วย 1) หัวหน้าหน่วยงานภาครัฐที่ดูแลสถานการณ์โรคโควิด-19 ในระดับจังหวัด ได้แก่ รองผู้ว่าราชการจังหวัด นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด และปลัดเทศบาล 2) ผู้นำท้องถิ่น ได้แก่ นายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนตำบล 3) ผู้นำภาคเอกชน ได้แก่ นายกสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวภูเก็ต ประธานหอการค้าจังหวัดภูเก็ต 4) เจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติงาน ได้แก่ นักวิชาการสุขาภิบาลชำนาญการ และ ประธาน อสม. 5) ผู้นำชุมชน ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน กรรมการชุมชน ประธานกลุ่มอนุรักษ์ นักพัฒนาเอกชน 6 ผู้ประกอบการ กลุ่มอาชีพ และประชาชนทั่วไป

การวิจัยครั้งนี้ นอกจากเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) แล้วผู้วิจัยได้ใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ในการตรวจสอบความเป็นจริง โดยการใช้แบบสอบถาม(Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบข้อค้นพบจากการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมีขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้ 1) เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ คือ แบบสัมภาษณ์เชิงลึกที่ส่วนกลางได้สร้างขึ้นในระดับมหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศ 38 แห่ง ซึ่งใช้ร่วมกันเป็นชุดเดียวผ่านการสร้างจากผู้เชี่ยวชาญอย่างเป็นระบบจากส่วนกลาง โดยได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือและการตรวจสอบจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ได้ใบรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์เลขที่ใบรับรอง HE-138-2563 โดยเก็บข้อมูลจากผู้นำชุมชนผู้นำท้องถิ่น นักการเมืองท้องถิ่น สาธารณสุขและประชาชนในสัดส่วนเท่ากันทั้ง 3 จังหวัด 2) เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ ประกอบด้วยแบบสอบถาม จำนวน 2 ฉบับ ซึ่งได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือและการตรวจสอบจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ได้ใบรับรองจริยธรรม การวิจัยในมนุษย์เลขที่ใบรับรอง HE-138-2563 โดยมีรายละเอียดของแบบสอบถามดังนี้

แบบสอบถาม ฉบับที่ 1 เรื่องการปรับตัวของสมาชิกในครัวเรือนในสถานการณ์แพร่ระบาดของโรค โควิด-19 สู่การปรับตัวของชุมชนวิถีใหม่ในโครงการสำรวจการปรับตัวของชุมชนวิถีใหม่ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรค โควิด-19 แบ่งออกเป็น 5 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลครัวเรือน ส่วนที่ 2 ผลกระทบที่ครัวเรือนได้รับจาก

สถานการณ์ โควิด-19 ส่วนที่ 3 การปรับตัวของสมาชิกในครัวเรือนจากสถานการณ์ โควิด-19 ส่วนที่ 4 สรุปผลกระทบและความสามารถปรับตัวสถานการณ์การแพทย์ระบาดของ โควิด-19 ส่วนที่ 5 แนวปฏิบัติชีวิตวิถีใหม่ของครัวเรือนการสร้างความเชื่อมั่นและความต้องการในการป้องกันแก้ปัญหา โควิด-19 ของครัวเรือน

แบบสอบถาม ฉบับที่ 2 เรื่องความวิตกกังวลของสมาชิกในครัวเรือนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรค โควิด-19 ในโครงการสำรวจการปรับตัวของชุมชนวิถีใหม่ในสถานการณ์การระบาดของโรค โควิด-19 ประกอบด้วย 3 ส่วน ส่วนที่ 1 คือความวิตกกังวลของสมาชิกในครัวเรือนต่อสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรค โควิด-19 ในปัจจุบัน ส่วนที่ 2 การจัดการความวิตกกังวล ส่วนที่ 3 ผลกระทบเชิงบวกจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรค โควิด-19 รวมทั้งข้อเสนอแนะในการลดความวิตกกังวลหรือวางแผนการดำเนินชีวิตต่อสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรค โควิด-19

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้ 1) การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ เป็นการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

1.1 ประชุมคณะกรรมการดำเนินงานเพื่อวางแผน มอบหมายหน้าที่และความรับผิดชอบ เพื่อ ประสานข้อมูลในแต่ละจังหวัด รวมถึงการเตรียมนักศึกษาเพื่อลงพื้นที่ เป็นรายจังหวัด

1.2 รับสมัครและคัดเลือกนักศึกษา เพื่อดำเนินงาน จังหวัดละ 30 คน โดยบูรณาการกับ รายวิชาของอาจารย์ผู้สอน

1.3 ประชุมคณะทำงานทั้งอาจารย์นักศึกษาและกรรมการผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมด เพื่อชี้แจง ขั้นตอนกระบวนการสัมภาษณ์ การลงพื้นที่ การทำงานในแต่ละขั้นตอนการรายงานผลการติดตามผลเป็นระยะรวมถึง กรอบงานอื่น ๆ

1.4 ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต เพื่อใช้ประกอบการประสานงาน กับกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูล

1.5 ผู้วิจัยและนักศึกษาลงพื้นที่จังหวัดภูเก็ต กระบี่ และพังงา โดยเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือน มกราคม ถึง เมษายน 2564 โดยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของอาจารย์ผู้รับผิดชอบแต่ละจังหวัด และบูรณาการกับการเรียนการสอนรายในวิชาใดวิชาหนึ่ง

2. การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ เป็นการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม แบ่งเป็น 2 ระยะ คือระยะที่ 1 เก็บข้อมูลโดยใช้แบสอบถามฉบับที่ 1 ระหว่าง เดือนธันวาคม 2563 ถึง เดือนมกราคม 2564 และระยะที่2 เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามฉบับที่ 2 ระหว่างวันที่ 20 ถึง 31 มีนาคม 2564 ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

2.1 ประชุมคณะกรรมการดำเนินงานเพื่อวางแผน มอบหมายหน้าที่และความรับผิดชอบ เพื่อ ประสานข้อมูลในแต่ละจังหวัด รวมถึงการเตรียมนักศึกษาเพื่อลงพื้นที่ เป็นรายจังหวัด

2.2 รับสมัครและคัดเลือกนักศึกษา เพื่อดำเนินงาน จังหวัดละ 30 คน โดยบูรณาการกับ รายวิชาของอาจารย์ผู้สอน

2.3 ประชุมคณะทำงานทั้งอาจารย์นักศึกษาและกรรมการผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมด เพื่อชี้แจง รายละเอียดของแบบสอบถาม และขั้นตอนการลงพื้นที่ ตลอดจนการทำงานในแต่ละขั้นตอนการรายงานผลการติดตามผลเป็นระยะรวมถึง กรอบงานอื่น ๆ

2.4 ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต เพื่อใช้ประกอบการประสานงาน กับกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูล

2.5 ผู้วิจัยและนักศึกษาลงพื้นที่จังหวัดภูเก็ต กระบี่ และพังงา เพื่อเก็บข้อมูล โดยอยู่ภายใต้ การกำกับดูแลของอาจารย์ผู้รับผิดชอบแต่ละจังหวัด และบูรณาการกับการเรียนการสอนรายในวิชาใดวิชาหนึ่ง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยใช้สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมลูสำเร็จรูปทางสถิติ และนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน 5 ระดับ

สำหรับการแปลความหมายของข้อมูลที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การแปลค่าคะแนนโดยใช้การแบ่งช่วงชั้นเท่ากัน (Class Interval)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากการถอดคำสัมภาษณ์ แล้วนำเสนอในรูปแบบการบรรยาย และตารางแจกแจงความถี่ โดยมีกระบวนการและขั้นตอนดังนี้

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ให้ความสำคัญกับการตีความหมาย (Meaning) ของเนื้อหาปรากฏการณ์ ข้อมูล ที่ได้จากการจัดหมวดหมู่ หลังจากนั้นจะทำการพิจารณา หาความหมายโดยนำหลักการทางวิชาการ เป็นประเด็นหลัก แล้วทำการตีความหมายแบบตรงไปตรงมา จากปรากฏการณ์ ข้อมูลนั้น (Linear interpretation) ถัดมาหากปรากฏการณ์ไม่ชัดเจน หรือข้อมูลคลุมเครือ จะใช้หลักการตีความหมาย โดยนำหลักการทางวิชาการ จารีตประเพณี วัฒนธรรม ค่านิยม ฯลฯ เข้าไปเทียบเคียงแล้วทำการตีความหมายในลักษณะทางอ้อม (Spiral interpretation) โดย 1) ถอดเทปข้อมูล เรียบเรียงข้อมูล แสดงลักษณะข้อมูล 2) พิจารณาเนื้อหาสาระของข้อมูล ว่าครอบคลุมในประเด็นใดบ้าง อย่างละเอียด 3) จัดประเด็น และหมวดหมู่ข้อมูล 4) ขัดเกลาและเรียบเรียงข้อมูลให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ 5) ออกแบบโครงร่าง ที่จำแนกออกตามกลุ่มประเด็นหลัก และกลุ่มประเด็นรองอย่างละเอียด เพื่อนำไปใช้ในการจัดหมวดหมู่ข้อมูล 6) แบ่งกลุ่มประเด็นหลัก ออกเป็นกล่อง หรือเป็นแฟ้มข้อมูล 7) แบ่งกลุ่มประเด็นย่อย จากกลุ่มประเด็นหลัก

1. ทำการเขียนผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการตีความหมายจากกลุ่มประเด็นที่จัดกลุ่มแล้ว ด้วยการพรรณนา ในลักษณะการบรรยาย พร้อมกับนำปรากฏการณ์ที่เป็น รูปภาพ แผนภาพ คำพูด (Quotation) มานำเสนอในลักษณะข้อมูลประกอบคำบรรยาย

4. ผลการวิจัยและอภิปรายผล

ผลการวิจัย

พฤติกรรมการใช้ชีวิต การปรับตัว และการเรียนรู้ของประชาชนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 สู่การปรับตัวของชุมชนวิถีใหม่ในพื้นที่จังหวัดกระบี่ พบว่า 1) สถานภาพทางเศรษฐกิจลดลง มีการพัฒนาตนเองเพิ่มขึ้น วางแผนใช้เงินและวางแผนอาชีพ 2) ด้านสุขภาพมีความเครียดเพิ่มขึ้น ความสัมพันธ์เป็นปกติ ล้างมือ สวมหน้ากากเว้นระยะห่าง ใช้ช้อนกลาง แยกของใช้ส่วนตัว อาหารสุกใหม่ หลีกเลี่ยงการไปในที่ชุมชน การเข้าใช้บริการสถานตามาตรการป้องกันและตรวจวัดอุณหภูมิของผู้เข้าใช้บริการ ลงทะเบียนเข้าใช้บริการ มีการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลข่าวสาร 3) สังคมและสิ่งแวดล้อมไม่มีผลกระทบ วิตกกังวลกับบุคคลรอบข้าง กิจกรรมในชุมชนลดลง การปรับตัวพูดคุยได้รับความช่วยเหลือจากญาติบางครั้ง 4) ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มีการ

ใช้โทรทัศน์ ไลน์ เฟซบุ๊ก เรียนรู้เทคโนโลยีมากขึ้น 5) ด้านการศึกษา ต้องเรียนออนไลน์ เด็กมีพฤติกรรมติดสื่อมากขึ้น มีการจ้างครูสอนพิเศษให้คนรู้จักช่วยและคนในครอบครัวเป็นบางครั้ง

2. เพื่อสนับสนุนการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) พบว่า 1) แนวทางการวางแผนการใช้ชีวิตวิถีใหม่ หากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ยังไม่เบาบางหรือลดลง 1) วางแผน พอเพียง หลีกเลี่ยง พักผ่อน 2) แนวทางการสื่อสารข้อมูลหรือเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 และประเด็นที่ควรสื่อสาร ความจริง เรื่องจริง ทุกสิ่ง (ช่องทางการสื่อสาร) ต้องควบคุม ผลกระทบเชิงบวก 1) ได้รู้จักการดูแลตัวเอง 2) ได้อยู่กับครอบครัว 3) ได้ใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ พัฒนาต่อยอดในการเรียนรู้ 4) รู้จักวางแผนการใช้จ่าย การออมเงิน การใช้ชีวิตแบบวิถีพอเพียง 5) มีเงินจากรัฐบาลช่วยเหลือ 6) ครอบครัวมีความรักสามัคคีมากขึ้น ความต้องการให้รัฐบาลช่วย 1) เงินเยียวยา 2) เข้าช่วยเหลือชุมชน 3) ประกาศตามสายหมู่บ้าน 4) กระตุ้นเศรษฐกิจ มีมาตรการควบคุมการแพร่ระบาด 5) ให้ความรู้ อสม. ติดตามผลการปฏิบัติงานของชุมชน 6) ทุกคนควรได้รับการรักษาเมื่อติดโรค 7) ทำจุดคัดกรองเพื่อที่จะได้สร้างความมั่นใจให้คนในชุมชน 8) ลดการเหลื่อมล้ำ 9) จัดหา วิธีป้องกันโรคโควิด-19ให้เร็วและอุปกรณ์การแพทย์ 10) รัฐบาลต้องเป็นใจกลางสำคัญแก่ประชาชนแก้ไขทางด้านการใช้ชีวิต ปรับพฤติกรรม วางแผน พอเพียง หลีกเลี่ยง พักผ่อน “สื่อสาร ความจริง เรื่องจริง” ดูแลตัวเอง อยู่กับครอบครัว มีความรู้ทั่วจากเทคโนโลยี

อภิปรายผลการวิจัย

โควิด-19 เป็นโรคระบาดที่เกิดจากไวรัสโคโรนาที่กลายพันธุ์ สามารถแพร่จากคนสู่คนได้อย่างกว้างขวางและรวดเร็วผ่านการหายใจ การสัมผัส และการรับประทาน ลักษณะโรคจะไม่ทำให้ผู้ป่วยทรุดตัวลงรวดเร็วไม่รุนแรงเหมือน HIV และเป็นโรคที่อยู่ในวิสัยที่รักษาได้ แต่อาจมีอวัยวะบางส่วนเสียหายที่ไม่อาจกลับคืนสู่สภาพปกติได้ เช่น ปอด อุปสรรคในการแก้ปัญหาของโรคระบาดโควิด-19 คือเป็นโรคอุบัติใหม่ที่ไม่สามารถคาดการณ์ได้ล่วงหน้า จึงทำให้ไม่มีวัคซีนป้องกันและยารักษาที่มีประสิทธิภาพตามมาตรฐาน WHO การรักษาจะกระทำตามอาการของการป่วย (บัญชา เกิดมณี และคณะ, 2563) เมื่อราว 700 ปีก่อนซึ่งตรงกับสมัยสุโขทัยของไทย เกิดมีโรคระบาดที่ไม่เคยมีใครรู้จักมาก่อนแพร่กระจายไปทั่วยุโรป โรคดังกล่าวคร่าชีวิตผู้คนในทวีปนั้นไปอย่างน้อย 1 ใน 4 ของประชาชนทั้งหมด (นำชัย ชีววิวรรธน์, 2563) โรคติดต่ออุบัติใหม่ทั้งหมด (รวมทั้งโควิด -19) ถือเป็นโรคติดต่อ (Infectious Diseases) ประเภทใดประเภทหนึ่ง ดังนั้นการจะเรียนรู้ธรรมชาติของโรคอุบัติใหม่และสามารถเข้าใจได้ถ่องแท้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาธรรมชาติของโรคติดต่อด้วยอย่างไม่อาจจะหลีกเลี่ยงได้ (นำชัย ชีววิวรรธน์, 2563)

พฤติกรรมการใช้ชีวิต การปรับตัว และการเรียนรู้ของประชาชนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 สู่การปรับตัวของชุมชนวิถีใหม่ในพื้นที่จังหวัดกระบี่ พบว่า 1) สถานภาพทางเศรษฐกิจลดลง มีการพัฒนาตนเองเพิ่มขึ้น บุคคลที่ตกงานมักหาแนวทางเพื่อให้ตนเองมีความอยู่รอด (กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรม, 2563) มีการวางแผนใช้เงินและวางแผนอาชีพ 2) ด้านสุขภาพมีความเครียดเพิ่มขึ้น ความสัมพันธ์เป็นปกติ ล้างมือ สวมหน้ากากเว้นระยะห่าง ใช้ช้อนกลาง แยกของใช้ส่วนตัว อาหารสุกใหม่ หลีกเลี่ยงการไปในที่ชุมชน การเข้าใช้บริการสถานตามาตรการป้องกันและตรวจวัดอุณหภูมิของผู้เข้าใช้บริการ ลงทะเบียนเข้าใช้บริการ มีการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลข่าวสารสอดคล้องกับงานวิจัยของสุทธิพจน์ สุทธิวจโน (2563) กล่าวว่า การแก้ไขปัญหา ดูแลสุขภาพให้แข็งแรง ติดตามสถานการณ์ จากแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้ กินร้อน ช้อนกลาง ล้างมือหลีกเลี่ยง ในที่ชุมชนสวมหน้ากากผ้าหรือล้างมือชุมชนเมือง (Urban

community) หนึ่งในวิธีการรับมือกับการระบาดคือ Social distance หรือการเพิ่มระยะห่างระหว่างกันในสังคม ไม่ต่างจากแนวคิดของ พระณัฐวุฒิ พันทะลี (2563) กล่าวว่า การรักษาหรือการป้องกัน คือ การล้างมือ การสวมหน้ากากอนามัย การเว้นระยะห่างจากบุคคลอื่นการระบาดของโรคไวรัสยังก่อให้เกิดอุบัติการณ์ คือ ความไม่มั่นคงทางสังคมและเศรษฐกิจการจำกัดการท่องเที่ยว การกักด้าน การห้ามออกจากเคหสถานเวลาค่ำคืน การยกเลิกการจัดงาน และการปิดสถานศึกษา ส่งผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของประชาชนในหลายประเทศ 3) สังคมและสิ่งแวดล้อมไม่มีผลกระทบ วิตกกังวลกับบุคคลรอบข้าง กิจกรรมในชุมชนลดลง การปรับตัวพูดคุยได้รับความช่วยเหลือจากญาติบางครั้ง 4) ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มีการใช้โทรทัศน์ ไลน์ เฟซบุ๊ก เรียนรู้เทคโนโลยีมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามเมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ ในกลุ่มประเทศองค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (Organization for Economic Co-operation and Development) ประเทศไทยยังคงมีความพร้อมในการจัดการสอนออนไลน์ที่มากกว่าหลาย ๆ ประเทศ (ไทยรัฐออนไลน์, 2563) 5) ด้านการศึกษา ต้องเรียนออนไลน์ ซึ่งการเรียนออนไลน์ทำให้เกิดการปรับตัวของครูและนักเรียนครั้งยิ่งใหญ่ โรงเรียนเอกชนหรือโรงเรียนอินเตอร์ในไทยถือว่า สามารถปรับพฤติกรรมอย่างรวดเร็ว แต่ในบางโรงเรียนก็มีการปรับตัวช้า ทำให้ต้องมีการหยุดเรียนไประยะหนึ่งและทำการเร่งอบรมครูและจัดวางระบบการเรียนออนไลน์ใหม่ให้ทันสถานการณ์ (พิริยะ ผลพิรุฬห์, 2563) เด็กมีพฤติกรรมติดสื่อมากขึ้น มีการจ้างครูสอนพิเศษให้คนรู้จักช่วยและคนในครอบครัวเป็นบางครั้ง

การป้องกันและแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) พบว่าชุมชนได้มีการปฏิบัติในการป้องกัน และแก้ปัญหาของโรคระบาด โดยการ ให้ทุกคนป้องกัน และดูแลตัวเอง และช่วยสอดส่อง บุคลากรภายนอกที่เข้ามาในชุมชน ว่าเป็นคนที่มาจากกลุ่มเสี่ยงหรือไม่ และมีแนวทางการวางแผนการใช้ชีวิตวิถีใหม่ หากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ยังไม่เบาบางหรือลดลง ซึ่งมีความรุนแรงและยังไม่เคยเกิดขึ้นในประวัติศาสตร์โลกมาก่อน (Adam Triggs and Homi Kharas, 2020)

ควรมีการวางแผนการใช้ชีวิตที่จะดำรงชีวิตต่อไปหาวิธีป้องกันสถานการณ์ให้ผ่านไปได้ พอเพียง หลีกเลี่ยง พักผ่อน และมีแนวทางการสื่อสารข้อมูลหรือเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งการได้รับข้อมูลที่ถูกต้องจะช่วยให้ประชาชนเตรียมพร้อมรับมือได้อย่างทันสถานการณ์ (ศูนย์บริหารสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019, 2563) ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 และประเด็นที่ควรสื่อสาร ความจริง เรื่องจริง ทุกสิ่ง (ช่องทางการสื่อสาร) ต้องควบคุม การรับสื่อมาจากสิ่งต่าง ๆ ก็ต้องรอบรู้แนะนำข่าวสารที่เป็นความจริงทุกอย่าง มาสื่อต่อคนในครัวเรือน และชุมชน อย่างถูกต้องและแพร่หลาย เพื่อช่วยเหลือกันในยามตกทุกได้ยาก (รพีพัฒน์ อิงคสิทธิ์, 2563) และมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับไวรัสการติดตามข้อมูลข่าวสาร มีความตระหนักแต่ไม่ตระหนกเป็นการเตรียมรับมือเพื่อป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดในประเทศไทยได้ (สุรัยยา หมานมามะ และคณะ, 2563)

ผลกระทบเชิงบวก 1) ได้รู้จักการดูแลตัวเอง 2) ได้อยู่กับครอบครัว 3) ได้ใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ พัฒนาต่อยอดในการเรียนรู้ 4) รู้จักวางแผนการใช้จ่าย การออมเงิน การใช้ชีวิตแบบวิถีพอเพียง เพราะ รายได้และกำลังซื้อที่ลดลงอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้วิกฤตในครั้งนี้มีลักษณะพิเศษคือเป็นวิกฤติแบบคู่ ทั้งทางด้านอุปทานและทางด้านอุปสงค์พร้อมกัน (Gopinath, 2020) 5) มีเงินจากรัฐบาลช่วยเหลือ 6) ครอบครัวมีความรักสามัคคีมากขึ้น ความต้องการให้รัฐบาลช่วย 1) เงินเยียวยา 2) เข้าช่วยเหลือชุมชน 3) ประกาศตามสายหมู่บ้าน 4) กระตุ้นเศรษฐกิจ มีมาตรการควบคุมการแพร่ระบาด 5) ให้ความรู้ อสม. ติดตามผลการปฏิบัติงานของชุมชน 6) ทุกคนควรได้รับการรักษาเมื่อติดโรค 7) ทำจุดคัดกรองเพื่อที่จะได้สร้างความมั่นใจให้คนในชุมชน 8) ลดการเหลื่อมล้ำ 9) จัดหาวิธีป้องกันโรคโควิด-19 ให้เร็วและอุปกรณ์การแพทย์ 10) รัฐบาลต้องเป็นใจกลางสำคัญแก่ประชาชนแก้ไขทางด้านการ

ใช้ชีวิต ดังที่ สำนักข่าวไทยพีบีเอส (2563) พบว่าประชาชนมากมายที่ต้องกักตัวอยู่บ้านเป็นเวลานาน ทำให้พฤติกรรมหลายอย่างมีความเปลี่ยนแปลงไป หนึ่งในนั้นคือการนำเทคโนโลยี เข้ามาเป็นสิ่งที่ช่วยให้การดำเนินชีวิตสะดวกขึ้น

5. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะแนวทางการวางมาตรการป้องกันร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่จังหวัดกระบี่ พบว่า ปรับพฤติกรรม วางแผน พอเพียง หลีกเลี่ยง พักผ่อน “สื่อสาร ความจริง เรื่องจริง” ดูแลตัวเอง อยู่กับครอบครัว มีความรู้ทั่วจากเทคโนโลยี

6. กิตติกรรมประกาศ (ถ้ามี)

การศึกษาวิจัยเรื่อง การปรับตัวของชุมชนวิถีใหม่ในสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด-19 จังหวัดกระบี่ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อติดตามพฤติกรรมการใช้ชีวิต การปรับตัว และการเรียนรู้ของประชาชนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 สู่การปรับตัวของชุมชนวิถีใหม่ในพื้นที่จังหวัดกระบี่ 2) เพื่อสนับสนุนการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) 3) เพื่อพัฒนากระบวนการสร้างการเรียนรู้ในการปรับตัวของชุมชนวิถีใหม่ โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต 4) เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะแนวทางการวางมาตรการป้องกันร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่จังหวัดกระบี่

กราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หิรัญ ประสารการ อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต เจ้าหน้าที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่คอยสนับสนุนช่วยเหลือแก้ไขปัญญา ตลอดจนหาแนวทางให้ กราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดรุณี บุณยอุดมศาสตร์ ดร.วีรศักดิ์ พลาทิวนนท์ และดร.วาสนา ศรีนวลใย ที่อนุเคราะห์ช่วยให้คำแนะนำ เสนอแนะ พิจารณา และช่วยตรวจสอบแนะนำกระบวนการวิจัย และผลการวิจัยให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

ขอผู้นำชุมชน ผู้นำท้องถิ่น ผู้ให้ข้อมูลในการศึกษาวิจัย ผู้นำชุมชน บุคลากรจากหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และองค์กรอิสระ และบุคคลเกี่ยวข้องกับชุมชนชาติพันธุ์ คณาจารย์ผู้ร่วมดำเนินการวิจัย รวมทั้งผู้ช่วยนักวิจัยทุกท่าน ซึ่งได้ให้ความกรุณาเสียสละเวลา ในการร่วมกระบวนการวิจัยในทุกมิติ ทั้งการให้ความรู้ความเข้าใจ การถ่ายทอดประสบการณ์ การให้ข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัย การช่วยเหลือแบ่งปัน อันส่งผลให้การดำเนินงานวิจัยสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี จึงขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

สุนันทา คันธานนท์ และคณะ

7. บรรณานุกรม

กรมควบคุมโรค (2563). *โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19).* สืบค้นเมื่อ 25 มกราคม 2564, จาก https://ddc.moph.go.th/viralpneumonia/index.php

นำชัย ชีววิวรรธน์ (2563). *มาตรการ “ล็อกดาวน์“ ซึ้งพิสูจน์ว่าประสบความสำเร็จในการหยุดยั้งในการระบาดของโรคได้*. สืบค้นเมื่อ 25 มกราคม 2564, จาก https://www.li.mahidol.ac.th/newbooks-and-annotation/product/covid-19

บัญชา เกิดมณี (2563). *โควิด-19 เป็นโรคระบาดที่เกิดจากไวรัสโคโรนาที่กลายพันธุ์.* สืบค้นเมื่อ 25 มกราคม 2564, จาก http://sci.bsru.ac.th/ advscij/e-magazine/20-1/a.pdf

พิริยะ ผลพิรุฬห์. (2563). *เรียน “ออนไลน์” กับการปิด-เปิดโรงเรียนในช่วงโควิด-19*. สืบค้นเมื่อ 5 มีนาคม 2564, จาก https://www.posttoday.com/finance-stock/columnist/6219 35

รพีพัฒน์ อิงคสิทธิ์ (2563). *ทุ่มใช้งบประมาณเฉลี่ยในสัดส่วนสูงถึง 0.5% ของจีดีพี โดยมีชื่อเรียนว่านโยบายเชิงรุก*. สืบค้นเมื่อ 25 มกราคม 2564, จาก http://www.salforest.com/author/rapeepat

ศูนย์บริหารสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (2563). *หลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติในการตรวจคัดกรองการเดินทางออกนอกพื้นที่ควบคุมสูงสุดและเข้มงวดสำหรับพื้นที่ควบคุมสูงสุดและเข้มงวด ๕ จังหวัด ประกอบด้วย จังหวัดสมุทรสาคร ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด (ปรับปรุงตามมติที่ ประชุม ศปก. ศบค. เมื่อวันที่ 9 มกราคม 2564).* สืบค้นเมื่อ 4 มีนาคม 2564, จาก http://www.moicovid.com

สุรัยยา หมานมามะ และคณะ (2563). *มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับไวรัสการติดตามข้อมูลข่าวสาร* สืบค้นเมื่อ 25 มกราคม 2564, จาก https://he01.tci-thaijo.org/index.php/bamrasjournal/article/view/240349

สำนักข่าวไทยพีบีเอส (2563). ก้าวผ่าน COVID-19 “เทคโนโลยี” ไม่ใช่เรื่องใหม่ ช่วยให้ชีวิตง่ายขึ้น. สืบค้น เมื่อ 6 มีนาคม 2564, จาก https://news.thaipbs.or.th/content/292558COVID-19

สุทธิพจน์ สุทธิวจโน (2563) กล่าวว่า การแก้ปัญหา ดูแลสุขภาพให้แข็งแรง ติดตามสถานการณ์จากแหล่งข้อมูล http://cr.mcu.ac.th/userfiles/file/thesis/Social-Development/56-2-16-031.pdf

Adam, T. and Homi, K. (2020). The triple economic shock of COVID-19 and priorities for an emergency G-20 leaders meeting. Retrieved Feb 5, 2021, from https://www.brookings.edu/blog/ future-development/2020/03/17/the-triple-economic.

ประวัติผู้วิจัย

1. ประวัติส่วนตัว

ชื่อ-นามสกุล	อาจารย์ ดร.สุนันทา คันธานนท์
ตำแหน่งปัจจุบัน	อาจารย์
วัน เดือน ปี เกิด	วันที่ 7 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2521
ที่อยู่ปัจจุบัน	21 หมู่ 6 มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ต.รัษฎา อ.เมืองภูเก็ต จ.ภูเก็ต 83000
เบอร์โทรศัพท์	076-211959 ตอ 3062
เบอร์โทรสาร	076-211778
เบอร์โทรศัพท์มือถือ	091-0355591

รูปถ่าย

2. ประวัติการศึกษา

ปี พ.ศ.ที่จบ	วุฒิการศึกษา	สาขาวิชา	สถาบันที่จบ
2556	ปร.ด.	ยุทธศาสตรการพัฒนา	มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต
2549	ค.ม.	หลักสูตรและการสอน	มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต
2545	ค.บ.	ธุรกิจศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

3. ประวัติการทำงาน

ช่วงปี พ.ศ.	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
2547-2556	อาจารย คณะครุศาสตร	มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต
2556-2559	อาจารย คณะวิทยาการจัดการ	มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต
2559-ปจจุบัน	อาจารย คณะมนุษยศาสตรและสังคมศาสตร	มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

4. ผลงานด้านการวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ

งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว

สุนันทา คันธานนท. (2561). การพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กเร่ร่อนในจังหวัดภูเก็ต. การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ครั้งที่ 9 : 2560 “การบูรณาการงานวิจัย เพื่อพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน เพื่อพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน” สำนักวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต.

งานวิจัยที่กำลังดำเนินการ

สุนันทา คันธานนท. (2560). แนวทางการกพัฒนาการทองเที่ยวชุมนจังหวัดกระบี่. การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ครั้งที่ 9 : 2560 “การบูรณาการงานวิจัย เพื่อพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน เพื่อพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน” สำนักวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต.

ประวัติผู้วิจัย

1. ประวัติส่วนตัว

ชื่อ-นามสกุล	นายขจร ทุ่มศรี
ตำแหน่งปัจจุบัน	อาจารย์
วัน เดือน ปี เกิด	วันที่ 14 เดือน มกราคม พ.ศ. 2523
ที่อยู่ปัจจุบัน	21 หมู 6 มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ต.รัษฎา อ.เมืองภูเก็ต จ.ภูเก็ต 83000
เบอร์โทรศัพท์	076-211959 ตอ 3062
เบอร์โทรสาร	076-211778
เบอร์โทรศัพท์มือถือ	081-5373654

รูปถ่าย

2. ประวัติการศึกษา

ปี พ.ศ.ที่จบ	วุฒิการศึกษา	สาขาวิชา	สถาบันที่จบ
2551	M.A.	Linguistics	University of Mysore
2546	ศศ.บ	ภาษาอังกฤษ	ม.มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วข.เชียงใหม่

3. ประวัติการทำงาน

ช่วงปี พ.ศ.	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
2551– ปัจจุบัน	อาจารย์	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

4. ผลงานด้านการวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ

งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว

ความพึงพอใจของผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมต่อนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ประจำปีการศึกษา 2558 เผยแพร่เมื่อ 15 ธันวาคม 2559

การใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางเพื่อเพิ่มความสารมารถด้านการอ่านจับใจความในการทำข้อสอบมาตรฐานของนักศึกษาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 3 เผยแพร่เมื่อ 15 ธันวาคม 2559

งานวิจัยที่กำลังดำเนินการ

รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ของอำเภอเหนือคลอง โดยประชารัฐ เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก สู่ความเข้มแข็งของชุมชน ในจังหวัดพังงา (นักวิจัยร่วม)

รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของอำเภอคลองท่อม โดยประชารัฐ เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก สู่ความเข้มแข็งของชุมชน ในจังหวัดพังงา (นักวิจัยร่วม)

ประวัติผู้วิจัย

1. ประวัติส่วนตัว

ชื่อ-นามสกุล	นายวรเชษฐ์ จันทร์สระ
ตำแหน่งปัจจุบัน	อาจารย์
วัน เดือน ปี เกิด	วันที่ 24 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2514
ที่อยู่ปัจจุบัน	21 หมู่ 6 มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ต.รัษฎา อ.เมืองภูเก็ต จ.ภูเก็ต 83000
เบอร์โทรศัพท์	076-211959 ตอ 3062
เบอร์โทรสาร	076-211778
เบอร์โทรศัพท์มือถือ	091-0355591

รูปถ่าย

2. ประวัติการศึกษา

ปี พ.ศ.ที่จบ	วุฒิการศึกษา	สาขาวิชา	สถาบันที่จบ
2552	ปร.ม.	ยุทธศาสตร์การพัฒนา	มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต
2545	ค.บ.	คอมพิวเตอร์ศึกษา	

3. ประวัติการทำงาน

ช่วงปี พ.ศ.	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
2542 -2556	อาจารย์	คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต
2556 -2559	อาจารย์	คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต
2559 – ปัจจุบัน	อาจารย์	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

4. ผลงานด้านการวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ

งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว

วรเชษฐ์ จันทร์สระ (2562). รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ โดยประชารัฐ เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก สู่ความเข้มแข็งของชุมชน ในอำเภอเขาพนม จังหวัดพังงา ที่มั่นคง มั่งคั่ง อย่างยั่งยืน. การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ครั้งที่ 10 : 2562 “การบูรณาการงานวิจัย เพื่อพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน เพื่อพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน” สำนักวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต.